

[Sigsgaard.]

købt til 200.000 kr., nu vil kunne sælges skattefrit, altså uden at der skal svares særlig indkomstskat, for 500.000 kr. Sådan er det i dag, og sådan vil det også være, når lovforslaget er vedtaget, så vidt jeg kan skønne. Det vil altså sige, at den overvejende del af jordspekulationen rammes i hvert fald ikke særlig hårdt, og store dele af den rammes overhovedet ikke.

Allerede af eksemplerne i materialet, vi har fået udleveret, fremgår det jo, at det er meget små forhøjelser, der er tale om, og så synes jeg endda, at de eksempler er vildledende. De skjuler i hvert fald noget. De skjuler, hvilke kolossale fortjenester man kan tillade sig at have på f. eks. at handle med fast ejendom uden at rammes af særlig indkomstskat, hvis man bare har haft ejendommen i nogle år. Det er der, så vidt jeg har set, ingen eksempler på; derfor bringer jeg altså ét her.

Må jeg pege på en anden ting, som heller ikke er nævnt i bemærkningerne til forslaget, nemlig at reglen udhules yderligere af, eller skærpselsens betydning bliver mindre derved, at salgssummerne i ejendomshandler nedskrives med kurstabet. Hvis en ejendom f. eks. er solgt for 400.000 kr. og der i handelen indgår et pantebrev til 200.000 kr.; ja, så nedskrives dette pantebrev af sælgeren til kurs 60, det er, hvad det koster i handel og vandel. Det vil altså sige, at et pantebrev på 200.000 kr. svarer til 120.000 kr., hvis pantebrevet blev omsat, og derfor, når man skal regne den særlige indkomstskat ud, går man ikke ud fra de 400.000 kr., som var salgssummen, men fra de 200.000 kr. plus de 120.000 kr. for pantebrevet, altså 320.000 kr. Derved indskrænkes beskatningsgrundlaget yderligere.

Her skal jeg lige pege på, at VS i folketinget har fremsat et forslag om, at den slags fiksfakserier med kurstabene skal afskaffes, men det var der jo ingen af de andre partier der ville være med til. Så længe man ikke vil være med til det, reduceres værdien af det forslag, som regeringen her har fremsat, yderligere, og det er så vist ringe allerede i forvejen. Det, der sker for sælgeren, er nemlig tit, at han skriver pantebrevet ned til kurs 60, men så beholder han det i øvrigt, og det vil altså sige, at han i løbet af nogle år — sædvanligvis 10 år — får hele beløbet

hjem. Han lider altså i realiteten ikke noget kurstab, men han sparer en masse skat ved at påstå på sin selvangivelse, at han har lidt et kurstab.

Må jeg i forbindelse med dette forslag lige gå ind på en anden ting. Der er jo en mægtig spekulation i ejerlejligheder, det ved man godt. En del af denne spekulation i ejerlejligheder beskattes regulært, nemlig i de tilfælde, hvor det er, hvad vi lidt bramfrit kan kalde byggespekulanter, boligspekulanter, der handler med ejerlejlighederne. Men en anden del af handelen med ejerlejligheder foretages af ejendomsselskaber, som ikke hidtil har haft til formål at handle med ejendomme. De bliver ikke beskattet normalt, men bliver beskattet efter reglerne om særlig indkomst. Det vil altså sige, at de bliver beskattet til det yderste lempeligt, som jeg har vist ved det, jeg har sagt. Her er der nemlig tale om meget, meget store pantebreve, og meget, meget store kursnedskrivninger og dermed et stærkt reduceret beskatningsgrundlag. Derfor vil jeg gerne udtrykke ønske om, at man undersøger fra ministeriets side, hvor meget der reelt tjenes på disse handler med ejerlejligheder, og hvor meget der betales i disse tilfælde i særlig indkomstskat. Jeg er bange for, at nogle af os godt kunne blive lidt forskrækkede, hvis vi fik resultatet af en sådan undersøgelse at se.

For ligesom at hjælpe lidt på vej, vil jeg nævne, at vi i VS for nogen tid siden arbejdede lidt med disse spørgsmål og foretog nogle undersøgelser af spekulationen i ejerlejligheder, og jeg kan sige — det var her i København, vi foretog dem — at to af de største ejendomsselskaber, der spekulerer i handel med ejerlejligheder her i København er A/S Pecunia og A/S Skovhjørnet. Vi har beregnet fortjenesten, når disse selskaber har solgt alle deres ejerlejligheder, som var opdelt indtil 1. januar 1970 — nu er der nok tale om væsentlig flere, men undersøgelsen er altså lidt gammel — og denne fortjeneste har vi beregnet til 10 mill. kr. for hvert af selskaberne efter de gamle regler. Det er altså ganske store penge, der tjenes her. I andre tilfælde er der tale om, at det reelt er én ejer, der ejer mange ejendomme, som bare er organiseret i flere selskaber. Her har vi egentlig samme situation. Jeg synes nok, at inden man behandler lovforslaget her